

Örmény katolikus szentélyek – oltárok

Erzsébetváros *Árpádházi Szent Erzsébet-ről* elnevezett, impozáns, kéttornyú barokk templomát 1766-1791 között építették. A védszent kiválasztásával a Magyarország iránti hűségüket kívánták kifejezni az örmények. (A városnévvel is!) A búcsút azonban – nem tudni milyen okból – augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján tartják, amelyre igen sokan jönnek el a városkába, mutatva a hagyományhoz való ragaszkodást, bár a helybeli örmény katolikus hívek száma igen csekély.

1927-ben az egyik torony sisakját egy szélvihar lesodorta, s azóta is „csonkatoronyként” áll. Alapítvány gondoskodik néhány lelkes emberrel a jellegzetes, gazdag díszítésű templom fenntartásáról. Nemrégiben vált nyilvánossá a templom egyik helyiségében elhelyezett gazdag könyvtár, mely sok értékes könyvet tartalmaz. Feldolgozása, katalógizálása folytán fény derül az egykor kiterjedt közösség kulturális elkötelezettségéről. S ez példaképpül szolgálhat!

dr. Sasvári László

Köszönetnyilvánítás

A Velünk élő kultúrák: Örmények középiskolai verseny szervezői ezúton szeretnék megköszönni a verseny támogatóinak, hogy hozzájárulásaikkal lehetővé tették a verseny megrendezését. A nagyszámú közreműködőnek pedig azt kívánják megköszönni, hogy munkájukkal, aktivitásukkal mozgásba hozták azt a láthatatlan gépezetet, amely olajozottan működött. A támogatók között elsősorban a főtámogatónak, *Balog Zoltán* miniszter úrnak köszönjük, hogy az előterjesztésünkben meglátta azt a lehetőséget, hogy e verseny által elindulhatott a nemzetiségek kultúrájának és hagyományainak terjesztése a nem nemzetiségekhez tartozó fiatalok körében. További támogatóink voltak a Fővárosi Örmény Önkormányzat, a Ferencvárosi Örmény Nemzetiségi Önkormányzat, valamint a Bp. Főv. II. kerületi Örmény Önkormányzat.

Köszönjük fővédnökeinknek, – *Dr. Semlyén Zsolt* miniszterelnök-helyettes és *Dr. Erdő Péter* bíboros, prímás –, hogy lehetővé tették úgy az egyházi, mint a világi iskolák számára a versenyszellem eljuttatását.

A legnagyobb köszönet a versenyző diákoknak és felkészítő tanáraiknak, iskoláiknak szól, akik szabad idejük egy részét feláldozták, hogy a tananyagot kívüli ismereteket megszerezzék. Remélem sok érdekes ismerettel találkoztak és ezek megmaradnak számukra. Bízunk abban, hogy a jövőben egész más szemmel fogják nézni a hazai nemzetiségek kultúráját.

Köszönjük a budapesti Móricz Zsigmond Gimnáziumnak, hogy a döntőnek ilyen szép helyet biztosított. Köszönjük a zsűrinek, hogy a nehéz helyzeteket is megoldották. Külön köszönet jár *Endrődi Szabolcs* tanár úrnak, hogy az egész versenyt közel hozta a fiatalokhoz és érdekessé, mozgalmassá tette az öt csapat mérkőzését.

Végül szeretnénk megköszönni közösségünknek, hogy szervező munkájukkal, kiszolgálással, jelenlétükkel és kulturális közreműködésükkel a verseny döntőjét egy erdélyi örmény ünnepé varázsolták.

I.S.

Elhunyt Devich Sándor

2016. január 20.

A 81 éves korában elhunyt hegedűművészről, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professor emeritusától dr. Vigh Andrea rektor szavaival vesz búcsút a Zeneakadémia.

Január 20-án, délután örökre távozott közülünk Devich Sándor, a Zeneakadémia professor emeritusa. Hogy Liszt- és Bartók-Pásztory-díjas volt, hogy kétszer kapott Kossuth-díjat, az legfeljebb arról árulkodik, hogy a zeneélet elismerte páratlan művészi és oktatói tevékenységét, de semmit nem mond az emberről, akit elvesztettünk. Zathureczky Ede tanítványaként végzett a Zeneakadémián, alapító tagja volt a Bartók Vonósnégyesnek, amelyből huszonöt rendkívül sikeres év után lépett ki, hogy életét a tanításnak szentelje. 1981 óta tanított a Zeneakadémián, generációkat nevelt a vonós játékra és a kamarazeneire, s ami fontosabb, ezeken keresztül az élet szeretetére. Rendkívüli muzsikusi tapasztalatából, bölcsességéből nemcsak közvetlen tanítványai részesülhettek, hanem tanulmányainak és könyveinek olvasói is. Tavaly ősszel, nyolcvanadik

születésnapja alkalmából a következőket nyilatkozta egy interjúban: „Nekem két élet jutott: huszonöt fantasztikus év a kvarctettel, és a Jóistentől kaptam még egyszer huszonöt évet tanítani, ami a legnagyobb élvezet. Most is előfordul még, hogy régi vagy újabb tanítványaim megkérdeznék, meghallgatnám-e őket. Azt nagyon szeretem. Hangszert fogni már nem tudok, de nem bánom: Isten áldotta szép ötven évem volt a zenével, nem lehet panaszom.” Valódi, klasszikus értelemben vett mestert veszítettünk Devich Sándorral, akinek öröksége hosszú évtizedekig fogja még meghatározni a Zeneakadémia szellemiségét. Hiányozni fog a derűje, a zeneisége, a művészetbe vetett hite. Nyugodjon békében, Tanár úr!

*Dr. Vigh Andrea
a Zeneakadémia rektora*

Devich Sándort a Zeneakadémia saját halottjának tekinti.

Devich Sándor 1959-ben szerzett kitüntetéses hegedűművész-tanári diplomát a Zeneakadémián. 1957-től az Állami Hangversenyzenekar, a Magyar Kamarazenekar és a Komlós- majd a Bartók Vonósnégyes tagjaként koncertező művészként járta Magyarországot és a világ pódiumait. A Bartók kvartettel első nagy nemzetközi sikerüket 1964-ben aratták a Liège-i Nemzetközi Kamarazene- és Vonósnégyes-versenyen. Az együttes hamarosan a nagy nemzetközi fesztiválok vizsztatérő vendégévé vált: fellépett többek közt Adelaide, Aldeburgh, Ascona, Aix-en-Provence, Edinburgh, Luzern, Menton,